

CANDIDATURA PER A DIPUTAT A CORTS

Districte de Girona

Narcís Pla i Deniel

El sentit de catalanitat

Avui ja no es una cosa indiferent el que un home representatiu de la nostra terra, tingui ben definida la seva catalanitat. Alguns confonen aquesta nota amb la filiació dins un agrupament polític determinat, i no es això. Es pot ésser un gran català, un gran regionalista, i no quedar subjepte a la disciplina d'una agrupació política, lo qual tampoc vol dir que en mantes ocasions no hi hagi plena coincidència en els punts d'obrir i en la actualitat.

Però això hi ha molts curts de vista que no ho veuen, o n'ho volen veure. A tot home públic que en els seus actes i manifestacions dona proves d'un sencer i ardent amor a Catalunya, desseguida m'el classifiquen dins el sector polític més significat en la nostra terra, falsejant o estrafent la seva personalitat.

Amb lo qual ens fan sospitar, que lo que no volen ells, lo que avorreixen es precisament l'esperit català, lo que combaten, es tota manifestació sincera d'amor a les coses i institucions de la terra nostra.

Aquesta inquina contra Catalunya, avui no té raó d'ésser; encare més, es perjudicial per a la societat catalana en general.

El nostre poble te problemes vius i urgents a resoldre, té interessos molt sagrats a defensar, que, sols la gent d'aquí, amada d'un franc esperit català ofereix garanties suficients per a ajudar a resoldre i a defensar.

Per això en la hora present, en vigílies de les eleccions d'on han de sortir nomenats els nostres representants a les Corts espanyoles, es importantíssim que els bons ciutadans tinguin ben present aquestes idees.

I anem a posar un exemple, o sia a aplicar el cas a n'el nostre districte. Demanen aquí els vots de les dretes, dos homes; l'un castellà de fet i d'esperit; l'altre català de naixença i cabalment imposat de les preocupacions del moment actual.

Se suscita una qüestió de caràcter agrícola, social, econòmica o de qualsevol altre caràcter. Quina garantia de competència ens ofereix un senyor que desconeix en absolut les nostres necessitats, les nos-

tres institucions, que no sab com està organitzada socialment la nostra agricultura, que està en dejú de les aspiracions de la nostra industria?

Quina garantia de entusiasme per les nostres coses ens pot oferir un senyor que ha passat la vida dins un ambient diametralment oposat al nostre?

Com voleu que ens compregui un senyor que té una ànima, tan noble i generosa com vulgueu, pero que no es ni pot ésser una ànima catalana?

Entre els dos aspirants al sufragi de les dretes gironines, doncs, no hi cap la menor vacil·lació. El candidat de casa,— en el cas actual el senyor Pla i Deniel—ha d'ésser el candidat dels ciutadans conscients, dels ciutadans que pensin en el dia de demà, i vulguin veure defensats amb acert i entusiasme els seus interessos, aixís espirituals com materials.

QUI ES EN PLA I DENIEL

La valoració personal d'En Pla i Deniel, es una de les coses que'l fa mes estimable i que'ns porta a desitjar freturosament que'l districte de Girona li confii la representació parlamentaria.

Els homes representatius, ho han d'ésser talment perque portin dintre seu una rica i ben estructurada complexitat personal que'ls permeti viure i acoblar-se al procés evolutiu de la nostra vida colectiva amb tot el seu complicat engranatje.

Avui, l'home representatiu, ha d'ésser home de pensament i home d'acció; home d'estudi i home de realitats pràctiques, home de talent i home de seny; i ha de tenir, a més, aquella agíl doctilitat de temperament, que'l fassi ésser a tot hora nervi i cor de la colectivitat, per guiar-la i conduir-la per bons viaranyos tot i essent resolt i portaveu dels seus volers.

Nosaltres creiem que'n Pla i Deniel, es en veritat una de les mes selectes personalitats del nostre temps, per a que pugui ésser enlairat a la categoria d'home representatiu, amb l'eficacia i el profit que la nostra terra, la nostra gent i els nostres plets demanen.

Repasseu, sino, lleugerament els fets

mes cabdals que van senyalant com a fites ben remarcables la ruta de la seva vida, i veureu com ell ha sigut en tot temps l'home de pensament i l'home d'acció, amb la plenitud i varietat que li ha permés el talent que Deu li ha donat.

* * *

Nodrit en Pla i Deniel en abundoses fonts intel·lectuals, ha donat fruits saborosos de cultura enriquint el tresor del nostre esperit nacional.

Jovenet encare, cursà brillantíssimament la carrera de Dret, obtenint sobresalient i premi en la quasi totalitat d'assignatures de Llicenciatura i Doctorat, i en la Llicenciatura el premi extraordinari essent com alumne inscrit en el Llibre de Honor de l'Universitat de Barcelona.

Conreua en Pla i Deniel el camp de les ciències jurídiques amb notable profit.

Sortit de l'Universitat amb en Prat de la Riba i en Torner, empengueren la publicació de la Revista Jurídica, rebent en Pla de la Acadèmia de Llegislació i Jurisprudència l'encarrec de que amb en Bertran d'Amat empengués l'estudi de les defenses a adoptar per a lograr una recta aplicació a Catalunya del article 12 del Còdic Civil.

Les planes de la Revista jurídica son el testimoni més eloqüent de la valua intel·lectual d'en Pla i Deniel com a juriconsult. Son nombrosos els treballs allí publicats que duen la seva firma, tots ells lluminosos y claríssims, dels quals citarem com principals el a titolat «Estudio de la condición jurídica de la mujer en Catalunya» i altre estudi rotulat «Els lluismes».

A tots ells hi ha que afeigir els nombrosos dictaments de juriconsult i els que com especialista en Dret Marítim, té donats essent ben probable que pocs advocats d'Espanya han sigut cridats mes vegades com a arbit tercer en qüestions marítimes; tots plegats, formarien un important cos de doctrina si's vegessin reunits.

Cal esmentar també, els seus estudis de dret polític notabilíssims; dos de caràcter absolutament doctrinal, publicats a la mateixa Revista Jurídica: «Homes d'Estat» i «Els partits polítics»; i de caràcter polemista, «Catalunya i sos drets», «La Neutralitat» i altres.

També en el ordre religiós i social la pluma d'en Pla i Deniel ha feinejat maravellosament. Que ho diguin, sino, els seus treballs «Roma es Pontificia» i «Catalunya i sa antiga devoció a Maria Immaculada»; «La ley del Progreso», de quin admirable estudi en Joan Maragall né feu un fervorós elogi en el «Diario de Barcelona»; «Les Unions professionals obreres», i els estudis biogràfics del Bisbe La-